

ບົດທີ 3

ການເປັນຜູ້ນຳ

ບົດນຳ:

ວັດຖຸປະສົງໃນການສຶກສາ:

- ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຕ້ອງການສຳລັບບຸກຄະລິກກະພາບໃນການເປັນຜູ້ນຳ.
- ເພື່ອສຶກສາຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆຂອງການເປັນຜູ້ນຳ.
- ຮຽນຮູ້ເຄັດລັບການຍົກລະດັບການເປັນຜູ້ນຳ.

ໂຄງຮ່າງຂອງບົດຮຽນ

- I. ຄວາມສຳຄັນຂອງການເປັນຜູ້ນຳ
 - ກ. ການເປັນຜູ້ນຳຄືອັນໃດ
 - ຂ. ການເປັນຜູ້ນຳຕ້ອງເຮັດເປັນແບບຢ່າງ
 - ຄ. ການຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ
 - ງ. ການຕຽມສຳລັບເປັນຜູ້ນຳ

- II. ການເປັນຜູ້ນຳ ແລະຊີວິດທີ່ບໍລິສຸດ
 - ກ. ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ນຳ ເຮົາຈະຕ້ອງມີຊີວິດທີ່ບໍລິສຸດ
 - ຂ. ເຮົາຈະມີຊີວິດທີ່ບໍລິສຸດໄດ້ຢ່າງໃດ
 - ຄ. ຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ນຳທັງຫລາຍທີ່ມີຊີວິດທີ່ອຸທິດຖອາຍແກ່ງານຂອງພະເຈົ້າ
 - ງ. ສະຫລຸບ

- III. ການເປັນຜູ້ນຳ ແລະຄວາມຊອບທຳ
 - ກ. ວັດຖຸປະສົງຂອງການດຳເນີນຊີວິດທີ່ຊອບທຳ
 - ຂ. ການຊົງອອຍພະພອນແກ່ຊີວິດຂອງຜູ້ນຳທີ່ຊື່ສັດ
 - ຄ. ຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ນຳທີ່ຊື່ສັດ
 - ງ. ຕົວຢ່າງຂອງບຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນໃນຄວາມຊື່ສັດ
 - ຈ. ກຸນແຈສຳຄັນສຳລັບການມີຊີວິດທີ່ສັດຊື່

- IV. ການເປັນຜູ້ນຳ ແລະຄວາມສັດຊື່
 - ກ. ອັກຄະສາວົກໂປໂລເປັນແບບຢ່າງຂອງຜູ້ນຳທີ່ມີຄວາມສັດຊື່
 - ຂ. ພະເຈົ້າຊົງສະແຫວງຫາຄວາມສັດຊື່ໃນການຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
 - ຄ. ເປັນຫຍັງບາງຄົນຈຶ່ງເລີກຮັບໃຊ້ກາງຄັນ
 - ງ. ຜູ້ນຳທີ່ມີຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພະເຈົ້າ ຈະເປັນແຫລ່ງກະຕຸ້ນໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມ

- V. ການເປັນຜູ້ນຳ ແລະການຖ່ອມຕົວ
 - ກ. ໂປໂລເປັນຜູ້ນຳທີ່ຖ່ອມຕົວ
 - ຂ. ສັນຍາລັກຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວ
 - ຄ. ປະໂຫຍດຂອງການເປັນຄົນຖ່ອມຕົວ

- VI. ການເປັນຜູ້ນຳທີ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພະເຈົ້າ
 - ກ. ພະເຢຊູຄຣິດເປັນຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຍອມຈຳນົນ
 - ຂ. ຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ນຳທີ່ບໍ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພະເຈົ້າ
 - ຄ. ຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ນຳທີ່ມີຊີວິດທີ່ຍອມຈຳນົນ
 - ງ. ໂຄງສ້າງພື້ນຖານ 4 ປະການຂອງອຳນາດ
 - ຈ. ພະເຈົ້າຊົງເປັນແມ່ພິມຂອງຜູ້ນຳ

- VII. ຊີວິດໃນດ້ານອື່ນໆ ຂອງການເປັນຜູ້ນຳ
 - ກ. ຜູ້ນຳກັບຊີວິດທີ່ອຸທິດ
 - ຂ. ຜູ້ນຳກັບຊີວິດສ່ວນຕົວ
 - ຄ. ຜູ້ນຳກັບຊີວິດໃນອົງກອນ

I. ສິ່ງສຳຄັນສຳລັບການເປັນຜູ້ນຳ

ກ. ການເປັນຜູ້ນຳ ຄືອັນໃດ

1. ການນຳຄື ຂະບວນການທີ່ມີ **ອິດທິພົນ** ຕໍ່ຄົນອື່ນໃຫ້ໄປເຖິງເປົ້າໝາຍທີ່ຜູ້ນຳໄດ້ຕັ້ງໄວ້

ພະເຢຊູຄຣິດໃນຖານະຜູ້ນຳ ຊົງນຳເຮົາແລະສາມາດເຮັດໃຫ້ເຮົາເຊື່ອໝັ້ນທີ່ຈະຕິດຕາມພະອົງ ເມື່ອເຮົາຕິດຕາມພະອົງ ເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນເໝືອນພະອົງຢັ້ງຢືນ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພະປະສົງຂອງພະອົງ ສຳເລັດອັດຕຸປະສົງ

ອີກປະການນຶ່ງຄື ເຮົາຈະຕ້ອງສ້າງສາວິກ ການທີ່ເຮົາເຊື່ອໝັ້ນໃນການຊົງນຳຂອງພະອົງ ເຮົາເຊື່ອຄຳສັ່ງ ສອນຂອງພະອົງໃນການສ້າງສາວິກ

2. ການນຳ ໝາຍເຖິງກິດຈະກຳທີ່ເປັນ **ການຊັບອກທາງ** ໃຫ້ຄົນກຸ່ມໃດກຸ່ມນຶ່ງກ່ຽວກັບ **ເປົ້າໝາຍ** ຮ່ວມຂອງ ກຸ່ມ.
3. ຜູ້ນຳຈະຕ້ອງມີ **ຜູ້ຕິດຕາມ** ຜູ້ນຳທີ່ມີຄຸນສົມບັດຂອງການເປັນຜູ້ນຳຄົບຖ້ວນ ແຕ່ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ຕາມ ເຂົາກໍບໍ່ແມ່ນຜູ້ນຳ.

ຂ. ການເປັນຜູ້ນຳຄືການເປັນແບບຢ່າງ.

ຈອນ ກາຣເນີ ກ່າວເຖິງການເປັນຜູ້ນຳວ່າ “ຂະບວນການຊັກຈູງ ແລະເປັນແບບຢ່າງຂອງຜູ້ນຳ ມີອິດທິພົນຕໍ່ກຸ່ມທີ່ ຈະປະຕິບັດຕາມອັດຕຸປະສົງຂອງຜູ້ນຳ ຫລືອັດຕຸປະສົງລວມຂອງກຸ່ມ”

ຜູ້ນຳຈະຕ້ອງບໍ່ **“ເວົ້າ”** ຜູ້ນຳຈະຕ້ອງ **“ກ້າວໄປ”** ຜູ້ນຳຈະຕ້ອງເຮັດເປັນແບບຢ່າງໃຫ້ຜູ້ຕິດຕາມປະຕິບັດຕາມ.

ຕົວຢ່າງ ຜູ້ຕິດຕາມ ທີ່ຕິດຕາມ.

1 ໂກຣິນໂທ 11:1

1. **ພະເຢຊູຄຣິດ** ໄດ້ຕັ້ງແບບຢ່າງໄວ້ໃຫ້ແກ່ເຮົາ 1 ເປໂຕ 2:21

ເພາະວ່າພະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອົັນພວກທ່ານໄວ້ສຳລັບການນີ້ແຫລະ, ເພາະພະຄຣິດກໍໄດ້ຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແທນທ່ານທັງຫລາຍເຫມືອນກັນ ໂດຍໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຕິດຕາມ ຮອຍພະບາດຂອງພະອົງ 1ເປໂຕ 2:21

2. ເປໂຕຮຽກຮ້ອງໃຫ້ **ບັນດາເຖົ້າແກ່** ເປັນແບບຢ່າງແກ່ຄົນອື່ນ

1 ເປໂຕ 5:3

ບໍ່ແມ່ນເຫມືອນເປັນເຈົ້ານາຍເຫມືອນພວກທີ່ຊົງຝ່າກໄວ້ກັບພວກທ່ານ ແຕ່ໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງແກ່ຝູງແກະນັ້ນ

ຄ. ການຊົງເອີ້ນເພື່ອເປັນຜູ້ນຳ

ການເປັນຜູ້ນຳ ເປັນການຊົງເອີ້ນຈາກພະເຈົ້າ

“ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເລືອກເຮົາ ແຕ່ເຮົາໄດ້ເລືອກທ່ານທັງຫລາຍ ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງທ່ານທັງຫລາຍໃຫ້ໄປເກີດຜົນ ແລະເພື່ອໃຫ້ຜົນຂອງທ່ານຄົງຢູ່ ເພື່ອວ່າເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍທຸນຂໍສິ່ງໃດຈາກພະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ພະອົງຈະໄດ້ປະທານສິ່ງນັ້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານ” ໂຢຮັນ 15:16

1. ພະເຈົ້າຊົງເອີ້ນອັບຣາມ

ປະຖົມມະການ 12:1-3

“ພະເຈົ້າກ່າວແກ່ອັບລາຣາມວ່າ “ເຈົ້າຈົ່ງອອກຈາກເມືອງ ຈາກຍາດພີ່ນ້ອງ ຈາກບ້ານບິດາຂອງເຈົ້າໄປຍັງດິນແດນທີ່ເຮົາຈະບອກໃຫ້ເຈົ້າຮູ້”

“ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ ເຮົາຈະອອຍພອນແກ່ເຈົ້າ ຈະໃຫ້ເຈົ້າມີຊື່ສຽງໃຫຍ່ໂຕເລື້ອງລືໄປ ແລ້ວເຈົ້າຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຮັບພອນ”

“ເຮົາຈະອ່ານວຍພະພອນແກ່ຄົນທີ່ອອຍພອນເຈົ້າ ເຮົາຈະສາບແສງຄົນທີ່ແຊ່ງເຈົ້າ ບັນດາເຜົ່າພັນທົ່ວໂລກຈະໄດ້ ພະພອນເພາະເຈົ້າ”

2. ພະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໂນເຊ

“ຄື້ນພະເຈົ້າທອດພະເນດເຫັນເຂົາຢ່າງເຂົ້າມາ ຈຶ່ງກ່າວອອກມາຈາກພູມໄມ້ນັ້ນວ່າ “ໂນເຊ ໂນເຊ ເອີຍ” ອົບພະຍົບ 3:4

6. ພະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໂປໂລ

1 ໂກຣິນໂທ 1:1

“ໂປໂລ ຜູ້ທີ່ພະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໄວ້ເປັນອັດສາວິກຂອງພະເຢຊູຄຣິດ ຕາມນ້ຳພະໄທຂອງພະອົງ ກັບໂຊຊະເທນ ຜູ້ເປັນນ້ອງ”

ເຮົາຕ້ອງໝັ້ນໃຈວ່າ ຜູ້ນຳໄດ້ຮັບການຊົງເອີ້ນຈາກພະເຈົ້າແທ້ ບໍ່ແມ່ນໂດຍຕົວຂອງເຂົາເອງ ຕົວຢ່າງ: “ໂຄຣາໄດ້ນຳຄົນອິດສະຣາເອນກໍ່ການກະບົດ ເຂົາເລືອກຕົວເຂົາເອງເປັນຜູ້ນຳບໍ່ໄດ້ມາຈາກການຊົງເອີ້ນຂອງພະເຈົ້າ” ຈິດເຊັນບັນຊີ 16

ງ. ການຕຽມຜູ້ນຳ

ຜູ້ນຳຄົນນຶ່ງໆ ໄດ້ຮັບການຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳຕັ້ງແຕ່ເກີດ ແຕ່ຕ້ອງໃຊ້ເວລາທີ່ຈະຕຽມເຂົາສຳລັບຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ໃນການການເປັນຜູ້ນຳ

1. ເອລີຊາໄດ້ຮັບການຕຽມໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳໂດຍເອລີຢາ

ລາວໄດ້ຮຽນຮູ້ການເຮັດວຽກໜັກໂດຍການໂຖມ : 1 ກະສັດ 19:19

“ທ່ານກ່ອນໄປຈາກບ່ອນນັ້ນພົບເອລີຊາບຸດຊາພັດ ຜູ້ກຳລັງໄຖນາຢູ່ດ້ວຍງົວສິບສອງຄູ່ຢູ່ຂ້າງໜ້າ ແລະທ່ານຢູ່ກັບງົວຄູ່ທີ່ສິບສອງ ເອລີຢາກຜ່ານໄປຖິ້ມເສື້ອຄຸມລົງເທິງທ່ານ”

ລາວໄດ້ຮຽນຮູ້ການຮັບໃຊ້ໂດຍການຮັບໃຊ້ເອລີຢາ : 2 ກະສັດ 3:11

“ແລະເຍໂຣຊາພັດຕັດວ່າ “ທີ່ນີ້ບໍ່ມີຜູ້ເຜີຍພະວັດຈະນະຂອງພະເຈົ້າ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ທຸນຖານພະເຈົ້າຫລື ” ແລ້ວຂ້າຮາຊະການຄົນນຶ່ງຂອງພະຣາຊາອິສະຣາເອນຈຶ່ງທຸນວ່າ “ເອລີຢາບຸດຊາພັດຢູ່ທີ່ນີ້ພະເຈົ້າຂ້າ ເປັນຜູ້ທີ່ເຫນົ້າໃສ່ມີເອລີຢາ”

2. ພະເຈົ້າຊົງຕຽມດາວິດ ເພື່ອເປັນກະສັດ:

ເຂົາໄດ້ຮັບການຕຽມໂດຍການເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ

1 ຊານເອນ 16:11

“ແລ້ວຊານເອລກ່າວແກ່ເຈດຊີວ່າ “ລູກຊາຍຂອງທ່ານຢູ່ທີ່ນີ້ໝົດແລ້ວບໍ່” ເຈດຊີຕອບວ່າ “ຍັງມີຄົນສຸດທ້ອງອີກຄົນນຶ່ງ ເບິ່ງເຖິດເຂົາກຳລັງລ້ຽງແກະຢູ່”

ເຂົາໄດ້ຮັບການສອນຄວາມເຊື່ອໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຮັດວຽກເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ:

1 ຊານເອນ 17:36

“ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຝ່າພະບາດໄດ້ຂ້າສິງ ແລະໝີນັ້ນມາແລ້ວ ຄົນພິລິດສະຕິນຜູ້ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າສູ່ນັດຄົນນີ້ເປັນເໝືອນສັດເຫລົ່ານັ້ນຕົວນຶ່ງ ດ້ວຍເຂົາໄດ້ທ້າທາຍກອງທັບຂອງພະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງພະຊົມຢູ່”

ດາວິດຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນຖືອາວຸດ ແລະນັກດົນຕີຂອງກະສັດຊາອຸນ:

1 ຊານເອນ 16:22-23

“ດາວິດກໍ່ມາເຝົ້າຊາອຸນ ແລະເຂົ້າຮັບຮາຊະການ ຊາອຸນກໍ່ຊົງຮັກດາວິດຫລາຍ ດາວິດກໍ່ໄດ້ເປັນຄົນຖືອາວຸດຂອງຊາອຸນ ແລະຊາອຸນຊົງສົ່ງຂ່າວໄປຍັງເຈດຊີວ່າ “ຈົ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ດາວິດຮັບຮາຊະການກັບເຮົາ ເພາະເຂົາເປັນທີ່ໜ້າຕາພໍໃຈຂອງເຮົາ” ຢູ່ນາເມື່ອວິນຍານຊົ່ວຈາກພະເຈົ້າມາສົງຊາອຸນ ເມື່ອໃດ ດາວິດກໍ່ຫຍິບພິນໃຊ້ມິດິດຖວາຍ ຊາອຸນກໍ່ຊົງຊົ່ນຊື່ນຂຶ້ນ ແລະຫາຍດີ ແລະວິນຍານຊົ່ວກໍ່ພາກຈາກພະອົງໄປ

3. ໄປໂລຕຽມຕີໂມທຽວເປັນຜູ້ນຳ

ໄປໂລໄດ້ນຳຕີໂມທຽວຕິດຕາມທ່ານໃນການເດີນທາງໄປປະກາດໃນທີ່ຕ່າງໆ

“ຝ່າຍໄປໂລໄປຍັງເມືອງເດີບີ ກັບເມືອງລິສຕາດ້ວຍ ແລະນີ້ແຫລະທີ່ນັ້ນມີສາວິກຄົນນຶ່ງຊື່ຕີໂມທຽວ ມານດາເປັນຊາດຢິວ ແລະເປັນສິດພະເຢຊູ –ແຕ່ບິດາເປັນຊາດກຣີກ”

“ເມື່ອທ່ານເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ທຽວໄປຕາມເມືອງຕ່າງໆກໍ່ໄດ້ສົ່ງໜັງສືຂໍ້ຕົກລົງຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະຜູ້ປົກຄອງໃນກຸງເຢລູຊາເລັມມອບໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍທຸກເມືອງເພື່ອໃຫ້ປະພຶດຕາມ” ກິຈະການ 16:1,4

ພະເຈົ້າຊົງສາມາດຈະຕຽມເຮົາໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳໂດຍຜ່ານທາງ:

- ງານປະຈຳ
- ການສຶກສາ
- ຮຽນຮູ້ຈາກຜູ້ນຳຄົນອື່ນ
- ການທົດລອງ ແລະຄວາມທຸກຍາກລ່າບາກ

II. ການເປັນຜູ້ນຳ ແລະການມີຊີວິດທີ່ບໍລິສຸດ

ກ. ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ນຳເຮົາຈະຕ້ອງມີບຸກຄະລິກທີ່ສະແດງອອກເຖິງຊີວິດທີ່ບໍລິສຸດ

1. ພະເຈົ້າພະບິດາຊົງບໍລິສຸດ ເອຊາຢາ 6:3
ຕົວຢ່າງ: ການບູຊາຮູບເຄົາລົບ ແລະກະທຳອຳນາດໃນພະວິຫານໃນເມືອງໂກລິນໂທ
2. ພະເຢຊູຊົງບໍລິສຸດ ລູກາ 4:34
3. ພະອິນຍານບໍລິສຸດຊົງບໍລິສຸດ ໂຢຮັນ 14:26

ຄຳຖາມ: ການຈະດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມບໍລິສຸດ ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໃຜ?

1 ເທຊະໂລນິກ 5:23 ເຮັບເຮີ 12:14

1 ເທຊະໂລນິກ 5:23

23 ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າຜູ້ຊົງໄຜດປະທານສັນຕິສຸກນັ້ນ ຈົ່ງຊົງບັນດານໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນຄົນບໍຣິສຸດຮຽບຮ້ອຍ ແລະຊົງຮັກສາອິນຍານ ຈິດໃຈ ແລະກາຍຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ບໍ່ໃຫ້ມີຂໍ້ຕິຕຽນໄດ້ ໃນເມື່ອອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຄືພະເຢຊູຄຣິດຈະສະເດັດມາປາກົດ.

ເຮັບເຮີ 12:14

14 ຈົ່ງອິດສາພະຍາຍາມທີ່ຈະຢູ່ຢ່າງສຽງສຸກກັບຄົນທັງຫລາຍ ແລະອິດສາພະຍາຍາມທີ່ຈະໄດ້ໃຈບໍລິສຸດ ຊຶ່ງຖ້າໃຈບໍ່ບໍຣິສຸດກໍຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຫັນອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຂ. ເຮົາຈະບໍລິສຸດໄດ້ຢ່າງໃດ

1 ເທຊະໂລນິກ 5:23

23 ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າຜູ້ຊົງໄຜດປະທານສັນຕິສຸກນັ້ນ ຈົ່ງຊົງບັນດານໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນຄົນບໍຣິສຸດຮຽບຮ້ອຍ ແລະຊົງຮັກສາອິນຍານ ຈິດໃຈ ແລະກາຍຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ບໍ່ໃຫ້ມີຂໍ້ຕິຕຽນໄດ້ ໃນເມື່ອອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຄືພະເຢຊູຄຣິດຈະສະເດັດມາປາກົດ.

1. ໃນຝ່າຍອິນຍານ:

ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາຕົວເຮົາຈາກ ການນັບຖືຮູບເຄົາລົບ (ອິບພະຍົບ 20:3,4)

ນັບຖື ເວດມິນຄາຖາ ອາຄົມ ຫລືການໄປຫາ ໝໍຜີ (ເລວີນິຕີ 20:27))

ການໝໍຖື (ເລວີນິຕີ 19:26) ແລະອື່ນໆ

ອິບພະຍົບ 20:3,4

3 ພວກເຈົ້າຢາມີພະອິນ ນອກຈາກເຮົາ.

4 ພວກເຈົ້າຢາເຮັດຮູບໂຄລົບສຳລັບຕົນ ຫລືຮູບສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ມີຢູ່ໃນສະຫວັນຊັ້ນຟ້າ ໃນແຜ່ນດິນຫລືໃນນ້ຳລຸ່ມແຜ່ນດິນ.

2. ໃນຝ່າຍຂອງຈິດ:

ພວກເຮົາຕ້ອງລະວັງຈາກຮາກຂອງຄວາມຂົມຂື່ນ (ເຮັບເຮີ 12:15, ເອເຟໂຊ 4:31)

ຈ. ຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ນຳທີ່ມີຊີວິດບໍ່ບໍລິສຸດ

1. ກະສັດຊາໂລມອນ

“ເພາະຢູ່ມາເມື່ອຊາໂລມອນຊົງພະຊະຣາແລ້ວ ມະເຫສີຂອງພະອົງໄດ້ຫັນພະໄທຂອງພະອົງໃຫ້ໄປຕາມພະອິນ ແລະພະໄທຂອງພະອົງບໍ່ໄດ້ຕົງຕໍ່ພະເຢໂຣວາພະເຈົ້າຂອງພະອົງ ດັ່ງພະໄທຂອງດາວິດຣາຊບິດາຂອງພະອົງ” 1 ກະສັດ 11:4

2. ແຊມຊັນ

ແຊມຊັນໄປທີ່ເມືອງກາຊາພິບຍິງແພດສະຫຍາຄົນນຶ່ງກໍເຂົ້າໄປນອນດ້ວຍ” ພວກຜູ້ປົກຄອງ 16:1

III. ການເປັນຜູ້ນຳ ແລະຄວາມສັດຊື່

ກ. ເປົ້າໝາຍຂອງຊີວິດທີ່ຊອບທຳ

1. ເພາະສັດຕູຂອງເຮົາ

“ຂ້າແຕ່ພະເຈົ້າ ເມືອງດ້ວຍພວກສັດຕູຂອງຂ້າພະອົງ ຂໍຊົງນຳຂ້າພະອົງໄປໂດຍຄວາມຊອບທຳຂອງພະອົງ ຂໍຊົງ ໄປດທຳທາງຊຶ່ງຂ້າພະອົງເດີນນັ້ນໃຫ້ລາບລື້ນ” ເພງສັນລະເສີນ 5:8

ກ) ຊາຕານ—ແລະອຳນາດຂອງຜີ ເອເຟໂຊ 6:12

ຂ) ຄົນຝ່າຍໂລກທີ່ຕໍ່ຕ້ານພະເຈົ້າ ຟິລິບປອຍ 1:15

ຄຳຖາມ ອັນໃດຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າເຮົາດຳເນີນຊີວິດຢ່າງບໍ່ຊອບທຳ

1). ເຮົາໃຫ້ໂອກາດແກ່ນາມ ເອເຟໂຊ 4:27
“ຢ່າໃຫ້ໂອກາດແກ່ນາມ”

2). ເຮົາໃຫ້ໂອກາດແກ່ສັດຕູທີ່ຈະລ້ວງເຮົາ

2. ເພາະເຫັນແກ່ນາມຊື່ຂອງພະເຈົ້າ:

“ຊົງຟື້ນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພະອົງຊົງນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນທາງຊອບທຳເພາະເຫັນແກ່ພະນາມຂອງພະອົງ” ເພງສັນລະເສີນ 23:3 ,

(ໂກໂລຊາຍ 3:17)

ແລະເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເຮັດສິ່ງດ້ວຍວາຈາຫລືດ້ວຍການກະທຳກໍຕາມ ຈົ່ງເຮັດທຸກສິ່ງໃນພະນາມຂອງພະເຢຊູເຈົ້າ ແລະຂອບພະຄຸນ ພະບິດາເຈົ້າໂດຍພຣະອົງນັ້ນ

ຂ. ພະພອນສຳລັບຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ນຳ

ເພງສັນລະເສີນ 112

ເພງສັນລະເສີນ 1

1. ການທຸກຢ່າງຊຶ່ງເຂົາກະທຳກຳຈຳເລີນຂຶ້ນ ເພງສັນລະເສີນ 1:3
2. ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາຈະໄດ້ຮັບພະພອນ ເພງສັນລະເສີນ 112:2
3. ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຮັກສາ ເພງສັນລະເສີນ 91
4. ຄຳອະທິຖານຂອງເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບ ເພງສັນລະເສີນ 34:4
5. ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການສຳແດງຈາກພະເຈົ້າ ເພງສັນລະເສີນ 23:4
6. ເຂົາຈະມີສັນຕິສຸກຈາກພະເຈົ້າ ຟິລິບປ໌ 4:4 ເນເຫມີ 8:10
7. ເຂົາບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວຕໍ່ຂ່າວຮ້າຍ ເພງສັນລະເສີນ 112:7
8. ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຈາກຄວາມຮ້າຍຂອງພະເຈົ້າ ເພງສັນລະເສີນ 34:19

ຄ. ຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່

1. ໂມເຊ ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ 16:15
2. ໂຢເຊບ ປະຖົມມະການ 39:8
3. ເອລີຊາ 2 ກະສັດ 5:16

ງ. ຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດຢ່າງບໍ່ສັດຊື່

1. ພັນລະຍາຂອງໂປທິຟາ ປະຖົມມະການ 39:7-8
2. ອາຄານ ໂຢເຊບ 7:20-21
3. ອານາເນຍ ກັບ ຊາຟິລາ ກິຈະການ 5:1-11

ຈ. ສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ສັດຊື່ໃນຊີວິດ

1. ການລ່ວງປະເວນີ ເຮັບເຮີ 13:4
2. ຊັບສິນເງິນທອງ ເຮັບເຮີ 13:5
3. ຄຳເວົ້າ ຢາໂກໂບ 5:12

ສ. ເຄັດລັບທີ່ຈະນຳໄປສູ່ການມີຊີວິດທີ່ສັດຊື່

1. ການພິຈາລະນາໃນສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ເຮັບເຮີ 13:5
2. ການຮູ້ເຖິງການຂົງສະຖິດຂອງພະເຈົ້າ ເຮັບເຮີ 13:5
3. ການເອົາແບບຢ່າງຜູ້ນຳທີ່ມີຊີວິດຕາມນ້ຳພະໂທພະເຈົ້າ ເຮັບເຮີ 13:7
4. ການຍຶດແໜ້ນຢູ່ໃນພະວັດຈະນະຂອງພະເຈົ້າ ເພງສັນລະເສີນ 119:9-11
5. ການອະທິຖານ ມັດທາຍ 26:41

V. ການເປັນຜູ້ນຳ ແລະຄວາມສັດຊື່

ກ. ອັກຄະສາວິກໂປໂລເປັນແບບຢ່າງຂອງຜູ້ນຳທີ່ມີຄວາມຊື່ສັດຕໍ່ພະເຈົ້າ

1. ອາຈານໂປໂລບໍ່ເຄີຍທ້ຖອຍເຖິງແມ່ນຈະປະສົບກັບຄວາມທຸກລຳບາກ ແລະ ບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກ
2 ໂກຣິນໂທ 11:23-24
2. ພະເຈົ້າເປັນພະເຈົ້າທີ່ຂົງສັດຊື່ ແລະຮັກສາພັນທະສັນຍາ
ພະບັນຍັດ 7:9

ຂ. ພະເຈົ້າຂົງສະແຫວງຫາຄວາມສັດຊື່ໃນຊີວິດການຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ

ເຮົາຕ້ອງສັດຊື່ໃນການໃຊ້ສິ່ງທີ່ພະເຈົ້າຂົງປະທານໃຫ້ເຮົາ

1. ເວລາ ເອເຟໂຊ 5:15
2. ເງິນທອງ ມັດທາຍ 25:14-30
3. ຂອງປະທານ 1 ເປໂຕ 4:10

ຄ. ເປັນຫຍັງຜູ້ນຳບາງຄົນຈຶ່ງຢຸດກາງຄັນໃນການຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າ

1. ບໍ່ຍອມຮັບການກ່າວຕັກເຕືອນ ສຸພາສິດ 12; ເອເຟໂຊ 5:15:
2. ເປື້ອໜ່າຍ ຊຶ່ງມີສາເຫດມາຈາກ:
 - ກ) ໂມເຊຣູ້ສຶກທ້ຖອຍເພາະເປື້ອໜ່າຍ ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ 11:11-15
 - ຂ) ກິນລະຍຸດຂອງຊາຕານທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອທ້ຖອຍ ດານຽນ 7:25
3. ການນັ່ງເປົ້າທີ່ຜິດ ເຮັບເຮີ 12:2

- 4. ຄວາມປາດຖະໜາໃນຜົນສະເພາະໜ້າ ຜູ້ປະກາດ 3:1;
ຄາລາເຕຍ 6:7-9

ງ. ຜູ້ນຳທີ່ດີມີຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພະເຈົ້າ ຈະເປັນແຫລ່ງກະຕຸ້ນໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມ

ເອເຟໂຊ 6:21 ...ຕີຂີໂກ, ຜູ້ເປັນນ້ອງທີ່ຮັກແລະເປັນຜູ້ປະຕິບັດທີ່ສັດຊື່ໃນອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ...

- 1. ຕີຂີໂກ ເອເຟໂຊ 6:21
- 2. ເອປາຟາ ໂກໂລຊາຍ 4:12
- 3. ພະເຍຊູ: ຜູ້ຊົງເປັນຕົ້ນແບບຂອງເຮົາ ເຮັບເຮີ 3:6

V. ການເປັນຜູ້ນຳ ແລະການຖ່ອມໃຈ

ຜູ້ນຳໃນຄຣິສຕະຈັກຍຸກທຳອິດເປັນຜູ້ນຳທີ່ມີຄວາມຖ່ອມໃຈ : ກິຈະການ 28:3, 1 ເປໂຕ 5:3

1 ເປໂຕ 5:3

ບໍ່ແມ່ນເຫມືອນເປັນເຈົ້ານາຍເຫມືອພວກທີ່ຊົງຝາກໄວ້ກັບພວກທ່ານ ແຕ່ໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງແກ່ຜູ້ແກ່ນັ້ນ

ກ. ອາຈານໂປໂລ: ຜູ້ນຳທີ່ຖ່ອມໃຈ

- 1. ອາຈານໂປໂລເຖິງແມ່ນຈະມີພູມຫລັງທີ່ເປັນຄົນມີຊື່ສຽງແຕ່ກໍເປັນຜູ້ນຳທີ່ມີຄວາມຖ່ອມໃຈ
ຟິລິບປອຍ 3:4-6

ຟິລິບປອຍ 3:4-6

4 ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາມີເຫດທີ່ຈະໄວ້ໃຈໃນຝ່າຍນະນຸດກໍຕາມ ຖ້າຄົນອື່ນນຶກວ່າຕົນມີເຫດທີ່ຈະໄວ້ໃຈ
ໃນຝ່າຍນະນຸດນັ້ນ ເຮົາກໍມີຫລາຍກວ່າເຂົາອີກ 5 ຄືເມື່ອເຮົາເກີດມາໄດ້ແປດອັນເຮົາກໍໄດ້ຮັບພິທີ
ຕັດ ເຮົາເປັນຊາດອິສະຣາເອນ ແຕ່ຕະກູນເປັນຢາມິນ ເປັນຄົນເຮັບເຮີ ເກີດຈາກຊາວເຮັບເຮີ ໃນ
ດ້ານພະບັນຍັດເຮົາກໍຢູ່ໃນຄນະຟາຣີຊາຍ 6 ໃນດ້ານໃຈຮ້ອນຮົນເຮົາກໍໄດ້ຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕະຈັກ ໃນ
ດ້ານຄວາມຊອບທຳຊຶ້ງມີຢູ່ໂດຍພະບັນຍັດ ເຮົາກໍບໍ່ມີທີ່ຕິຕຽນໄດ້

- ກ) ເກີດໃນເມືອງຕາໂຊ ກິຈະການ 22:3
- ຂ) ເປັນຟາລີຊາຍ ຟິລິບປອຍ 3:5
- ຄ) ມີສັນຊາດໂຣມ ກິຈະການ 22:25-28
- ງ) ໄດ້ສຶກສາຮຳຮຽນຈາກຄາມາລີເອລ ກິຈະການ 22:3

2. ອາຈານໂປໂລມີອິນຍານຂອງການຮັບໃຊ້

ອາຈານໂປໂລເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພະເຢຊູຄຣິດ 1 ໂກຣິນໂທ 11:1, ມາຣະໂກ 10:45

1 ໂກຣິນໂທ 11:1

ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງປະຕິບັດຕາມແບບຢ່າງຂອງເຮົາ ເຫມືອນເຮົາປະຕິບັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພະຄຣິດ

ຂ. ສັນຍາລັກຂອງຄວາມຖ່ອມໃຈ

ໂຣມ 12:3

ເຮົາກ່າວແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍທຸກຄົນ ໂດຍພະຄຸນທີ່ຊົງປະທານແກ່ເຮົາແລ້ວວ່າ ຢ່າຄິດຖືຕົວເກີນທີ່ຕົນຄວນ ຈະຄິດນັ້ນ ແຕ່ຈົ່ງຄິດໃຫ້ພໍສົມກັບຂະໜາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອທີ່ພະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ

1. ຄວາມຖ່ອມໃຈເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳສາມາດເຮັດວຽກທີ່ຄົນອື່ນບໍ່ຢາກຈະເຮັດໂດຍປັດສະຈາກຄວາມຜິດຫວັງໃນຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ ເຮັດງານນັ້ນ. ຟິລິບປອຍ 2:14
2. ຄວາມຖ່ອມໃຈເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳເປັນຄົນສຸພາບ ແລະບໍ່ຜະເດັດການ. 1 ເປໂຕ 5:3; 1 ຕີໂມທຽວ 3:3
3. ຄວາມຖ່ອມໃຈເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳຮັບໃຊ້ໂດຍປັດສະຈາກການໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງ ຫລື ກ່າວເຖິງ. ເຮັບເຣີ 6:10
4. ຄວາມຖ່ອມໃຈເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳບໍ່ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນ (ຜູກໃຈເຈັບ). ຈິດເຊັນບັນຊີ 12:3
5. ຄວາມຖ່ອມໃຈເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳສາມາດມີຄວາມສຳພັນກັບຜູ້ເລັກນ້ອຍ. ໂຣມ12:16
6. ຄວາມຖ່ອມໃຈເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳປັດສະຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ. ຟິລິບປອຍ 2:3; ພສສ 75:5
7. ຄວາມຖ່ອມໃຈເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳສາມາດພິຈາລະນາວ່າ ຜູ້ອື່ນດີກວ່າຕົນເອງ. ຟິລິບປອຍ 2:3
8. ຄວາມຖ່ອມໃຈເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳສາມາດຍອມຮັບຄຳແນະນຳ ຫລື ຄຳຕຳນິຕິຈານຈາກຄົນອື່ນ. ສຸພາສິດ 12:15

ຄ. ປະໂຫຍດຂອງຄວາມຖ່ອມໃຈ

1 ເປໂຕ 5:5

ເຫມືອນດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່ານຜູ້ມີອາຍຸອ່ອນກວ່າ ຈົ່ງນ້ອມຟັງພວກເຖົ້າແກ່ ພວກທ່ານທຸກຄົນຈົ່ງເອົາຄວາມຖ່ອມໃຈເປັນເຄື່ອງຄາດແອວໄວ້ ໃນການປະຕິບັດເຊິ່ງກັນແລະກັນ ດ້ວຍວ່າ, “ພະເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ຄົນທີ່ຈອງຫອງ ແຕ່ຊົງປະທານພະຄຸນແກ່ຄົນທີ່ຖ່ອມໃຈລົງ”

1. ພະເຈົ້າຈະຊົງຢູ່ຄຽງຂ້າງ

2. ພະເຈົ້າຈະຊົງປະທານ **ພະກະລຸນາຄຸນ**
3. ພະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ດ້ວຍ ແລະ **ເປັນກຳລັງ** ແກ່ຜູ້ມີຄວາມຖ່ອມໃຈ

VI. ການເປັນຜູ້ນຳ ແລະການຍອມຈຳນົນຕໍ່ພະເຈົ້າ

ເອຊາຍາ 1:19-20

ເອຊາຍາໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການ **ຕອບສະໜອງ** 2 ປະການ: ການເຕັມໃຈ ແລະການເຊື່ອຟັງ ຫລື ການຕໍ່ຕ້ານ (ກະບົດ)

ເອຊາຍາໄດ້ສະຫລຸບເປັນ **ເກີດຜົນ** ສອງປະການ: :ກິນຜົນດີແຫ່ງແຜ່ນດິນ ຫລືເປັນເຫຍື່ອຂອງຄົມດາບ

ເຕັມໃຈເຊື່ອຟັງຕໍ່ : ຫົວໜ້າຜູ້ລ້ຽງ ແລະພາຍໃຕ້ຜູ້ລ້ຽງ.

ເອຊາຍາ 1:19-20

¹⁹ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອຟັງເຮົາ

ເຈົ້າຈະໄດ້ກິນຂອງດີໃນແຜ່ນດິນ

²⁰ ແຕ່ຖ້າປະຕິເສດແລະຕໍ້ຕົງ

ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໂທດເຖິງຕາຍ

ເຮົາຄືພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”

ກ. ພະເຢຊູຄຣິດຊົງເປັນແບບຢ່າງຂອງການຍອມຈຳນົນຕໍ່ພະເຈົ້າ

ພະອົງຊົງ **ເຊື່ອຟັງ** ພໍ່ຝ່າຍໂລກ

ລູກາ 2:51-52

⁵¹ ແລ້ວພະກຸນມານກໍລົງໄປກັບເຂົາໄປຍັງເມືອງນາຊາເຣັດ ແລະຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງເຂົາ ສ່ວນມານດາກໍເກັບຂໍ້ຄວາມທັງຫລາຍນີ້ໄວ້ໃນໃຈ ⁵² ພະເຢຊູກໍໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນໃນດ້ານສະຕິປັນຍາ ໃນດ້ານຮ່າງກາຍ ເປັນທີ່ຊອບຕໍ່ພະເຈົ້າແລະຕໍ່ນະນຸດເຫມືອນກັນ

ພະພອນຈາກການຍອມຈຳນົນ

1. ພະເຢຊູຄຣິດຊົງຈຳເລີນຂຶ້ນດ້ານ **ສະຕິປັນຍາ**

2. ຊົງເປັນທີ່ຊອບພະໂທຕໍ່ພະພໍ່ກະ **ພະເຈົ້າ**

3. ເປັນທີ່ຊອບຕໍ່ໜ້າ **ຄົນທັງປວງ**

ຂ. ຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ນຳທີ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພະເຈົ້າ

1. ກະສັດຊາອູນ 1 ຊານູເອນ 15:10-11,22-23

2. ນາດັບ ແລະອາປິຣູ ລະບຽບເລວີ 10:1-2

ຄ. ຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ນຳທີ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພະເຈົ້າ

- 1. ໂນອາ ປະຖົມມະການ 6:22
- 2. ໂປໂລ ກິຈະການ 26:19
- 3. ມາຣີອາ ລູກາ1:22

ງ. ໂຄງສ້າງພື້ນຖານ ສີ່ ປະການຂອງສິດທິອຳນາດ

- 1. ຄອບຄົວ ເອເຟໂຊ 5:22-24

ຝ່າຍພັນລະຍາ ຈົ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບສາມີຂອງຕົນ ຫນືອນຍອມຟັງອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າສາມີເປັນສີສະຂອງພັນຍາ ເຫນືອນພະຄຣິດຊົງເປັນປະມຸກຂອງຄຣິສຕະຈັກ ຊຶ່ງເປັນພະກາຍຂອງພະອົງ ແລະພະອົງຊົງເປັນຜູ້ໂຜດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກນັ້ນພົ້ນ ຄຣິສຕະຈັກຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພະຄຣິດສັນໃດ ພັນລະຍາກໍຄວນຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບສາມີຂອງຕົນທຸກປະການສັນນັ້ນ

- 2. ລັດຖະບານ ໂຣມ 13:1

ທຸກຄົນຈົ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຜູ້ມີອຳນາດປົກຄອງ ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພະເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ມີອຳນາດນັ້ນກໍແມ່ນພະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ

- 3. ຄຣິສຕະຈັກ ເຮັບເຣີ 13:17

ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຍອມຟັງແລະຍອມຢູ່ໃນໂອາດຜູ້ນຳຂອງພວກທ່ານ ເພາະເຂົາເຫລົ່ານັ້ນດູແລຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານຢູ່ ເຫນືອນນຶ່ງຜູ້ທີ່ຈະຕ້ອງສະເຫນີລາຍງານ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຮັດງານນີ້ ດ້ວຍຄວາມຊື່ນໃຈ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມເສົ້າໃຈ ຊຶ່ງຈະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ

- 4. ນາຍຈ້າງ ໂກໂລຊາຍ 3:22

ຝ່າຍພວກຂ້ອຍຂ້າ, ຈົ່ງຟັງຄວາມຜູ້ທີ່ເປັນນາຍຝ່າຍມະນຸດໃນທຸກສິ່ງ ບໍ່ໃຊ້ເຮັດຖະແຫລງຫນ້າ ເຫນືອນຢ່າງຄົນຜູ້ມັກເຮັດແຕ່ໃຫ້ຊອບໃຈມະນຸດເທົ່ານັ້ນ

ຈ. ພະເຈົ້າຊົງປັບປຸງຜູ້ນຳຂອງພະອົງ

- 1. ພະເຈົ້າຊົງໃຊ້ສິດທິອຳນາດຂອງມະນຸດ. ໂຣມ 13:1-7
- 2. ພະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເຫດການຫລືເວລາທີ່ເປັນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ: ຢາໂກໂບ 1:2-4

VII. ຊີວິດດ້ານອື່ນໆ ຂອງການເປັນຜູ້ນຳ

ກ. ຜູ້ນຳກັບອຸທິດຊີວິດ

1.	ຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການ <u>ນະນັດສະການ</u> ປະຈຳວັນ	ໂຢຮັນ 4:24
2.	ຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການ <u>ອະທິຖານ</u> ປະຈຳວັນ	1 ເທຊະໂລນິກ 5:17
3.	ຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການອ່ານ <u>ພະວັດຈະນະ</u> ຂອງພະເຈົ້າທຸກວັນ	ໂກໂລຊາຍ 3:16
4.	ຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການທົບທວນໂຕ່ຕອງພະວັດຈະນະຂອງພະເຈົ້າ	ໂຢຊວຍ 1:8
5.	ຈະຕ້ອງ <u>ເຊື່ອຢູ່</u> ພະວັດຈະນະຂອງພະເຈົ້າ	ໂຢຮັນ 15:10

ຂ. ຜູ້ນຳກັບຊີວິດສ່ວນຕົວ

1. ຄວນຈະດູແລຮັກສາສຸຂະພາບຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ: 1 ໂກຣິນໂທ 3:16-17
 - ກ) ຮັບປະທານອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດ
 - ຂ) ພັກຜ່ອນທີ່ດີພຽງພໍ
 - ຄ) ອອກກຳລັງກາຍທີ່ດີສະມ່າສະເໝີ
2. ຕ້ອງສະແຫວງຫາທີ່ຈະພັດທະນາຄວາມຮູ້ໃຫມ່ໆ
 - ກ) ຮຽນພິເສດ ຫລື ເຂົ້າຮ່ວມສຳນະນາ
 - ຂ) ອ່ານໜັງສືທີ່ມີປະໂຫຍດ
3. ເບິ່ງແຍງເອົາໃຈໃສ່ຄອບຄົວ
 - ກ) ພັດທະນາຄວາມສຳພັນກັບພັນລະຍາ 1 ຕີໂມທຽວ 2,3; ເອເຟໂຊ 5:25-33
 - ຂ) ໃຊ້ເວລາກັບລູກ ແລະພັນລະຍາ

ຄ. ຜູ້ນຳກັບຊີວິດໃນອົງກອນ

1. ຜູ້ນຳມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຕັ້ງເປົ້າໝາຍຂອງອົງການ: ສຸພາສິດ 29:18
2. ຜູ້ນຳຕ້ອງເປັນຜູ້ກະຕຸ້ນ: ເຮັບເຮີ 10:24
3. ຜູ້ນຳຕ້ອງເສີມສ້າງຄວາມເປັນເອກະພາບ (ນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວ): ເພງສັນລະເສີນ 133:1
4. ຜູ້ນຳຕ້ອງເປັນຜູ້ສ້າງສັນຕິບໍ່ມັກການທະເລາະຜູ້ນຳບາງຄົນມີຄວາມສາມາດໃນການນຳ ແຕ່ມັກຈະມີຈຸດອ່ອນໃນ ດ້ານຄວາມສຳພັນກັບຄົນອື່ນ: 2 ຕີໂມທຽວ 2:24
5. ຜູ້ນຳຈະຕ້ອງອະທິບາຍ (ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ) ໂມເຊສໄດ້ສອນທຳບັນຍັດໃຫ້ອິດສະລາເອນ; ໄປໂລສອນພະອັດຈະນະໃຫ້ບັນດາສາວິກ (ຜູ້ຕິດຕາມ).
6. ຜູ້ນຳຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ໃນຖານະຕົວແທນ ຜູ້ນຳຈະຕ້ອງເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກ ຫລື ຂອງອົງກອນ; ໂມເຊເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ພະເຈົ້າ. ອິບພະຍົບ 18:19
7. ຜູ້ນຳຕ້ອງມີຈຸດຢືນຂອງຕົນເອງ ແຕ່ຂະນະດຽວກັນກໍເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມຢືດຫຍຸ່ນ ມີຜູ້ນຳຫລາຍຄົນທີ່ມີຈຸດຢືນແຕ່ບໍ່ມີຢືດຫຍຸ່ນ ຢ່າງເຊັ່ນ ຜູ້ນຳທີ່ຢືດໝັ້ນ ໃນທາງກົດໝາຍອາດຈະເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກຜິດຫວັງໃນລະຍະຍາວເຂົາອາດຈະມີຄວາມສຳເລັດໃນງານ ແຕ່ອາດຈະຂາດການຍອມຮັບຈາກສະມາຊິກ.
8. ຜູ້ນຳຄວນຈະສາມາດເລືອກ ແລະການຕັດສິນໃຈທີ່ດີ. ການທີ່ບໍ່ຕັດສິນໃຈຫຍັງໝົດ ຈະເຮັດໃຫ້ລາວບໍ່ມີຜົນກະທົບໃນຄຣິສຕະຈັກ.
9. ຜູ້ນຳຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ໜ້າໄວ້ວາງໃຈທັງໃນຄຳເວົ້າ ແລະການກະທຳ. ຖ້າຜູ້ນຳສັນຍາບາງ ສິ່ງບາງຢ່າງ ແລະບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຜູ້ນຳຄົນນັ້ນໝົດໄປ ຜູ້ນຳເຊ່ນນີ້ຈະບໍ່ເກີດປະສິດທິພາບຫລືຄວາມສຳເລັດ.
10. ຜູ້ນຳຕ້ອງເປັນນັກການທຸດ ໃນການປະເຊີນໜ້າ ແລະບໍ່ປະພຶດແບບໄປເລື້ອຍໆ. ສະມາຊິກຄຣິສຕະຈັກຫລາຍຄົນຕ້ອງຜິດຫວັງກັບການປະສານງານກັບຜູ້ນຳຄຣິສຕະຈັກທີ່ບໍ່ກ້າວໜ້າ ເຮັດແບບໄປເລື້ອຍໆ.
11. ຜູ້ນຳຕ້ອງມີນິມິດດຽວກັນກັບຜູ້ນຳຄົນກ່ອນ ຫລືຜູ້ທີ່ຕິດຕາມຕົນເອງ
ຖ້າຜູ້ນຳມີທິດທາງທີ່ແຕກຕ່າງແມ່ນເຂົາຈະເປັນຜູ້ນຳທີ່ດີຢ່າງໃດ ເຂົາກໍຈະບໍ່ເປັນຜູ້ນຳ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ
12. ຜູ້ນຳຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ສາມາດຫາແນວທາງແກ້ໄຂໃນຍາມທີ່ສະຖານະການອີກິດ ຜູ້ນຳຄວນຈະສາມາດນຳສະເໜີແນວທາງແກ້ໄຂແກ່ກຸ່ມຜູ້ນຳ ແລະມີທັກສະໃນການກະຕຸ້ນພວກເຂົາຫາຄຳຕອບແກ່ສະຖານະການເຫລົ່ານັ້ນ.
13. ຜູ້ນຳຕ້ອງວ່າກ່າວຕໍານິ ຫລືຕັກເຕືອນ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາມີພຶດຕິກຳບໍ່ເໝາະສົມ: ສຸພາສິດ 27:5
14. ຜູ້ນຳຈະຕ້ອງຮັບຟັງຄຳອີຈານ: ສຸພາສິດ 1:5
15. ຜູ້ນຳຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບກ່ຽວກັບຄວາມຊື່ສັດທ່າມກາງຜູ້ຕິດຕາມ: ເຮັບເຮີ 14:5

16. ຜູ້ນຳຕ້ອງມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ອົງກອນ: ເຮັບເຮີ 13:8
17. ຜູ້ນຳຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງໃນເລື່ອງຄວາມມີນ້ຳໃຈ: ເຮັບເຮີ 3:13
18. ຜູ້ນຳຈະຕ້ອງສື່ສານເປົ້າໝາຍຂອງຕົນເອງກັບສະມາຊິກຜູ້ຕິດຕາມ: ສຸພາສິດ14:5
19. ຜູ້ນຳຈະຕ້ອງແຈກຈ່າຍຄວາມຮັບຜິດຊອບແກ່ຄົນອື່ນ: ອິບພະຍົບ 18:17-23

ໜັງສືອ້າງອີງ:

1. Bill Gothard, *Institute in Basic Life Principles*.
2. John W. Gardner, *The Tasks of a Leader*.
3. Eugene B. Habecker, *The Other Side of Leadership*, (Illinois: Victor Books), 1989.
3. Frank Damazio, *The Making of a Leader* (Oregon: Bible Temple Publishing) 1988.